

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Gfv.VII.30.036/2014/10.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek Kollár István I.r., dr. Pákay Barnabás ügyvéd által képviselt II.r. dr. Budai Zoltán ügyvéd által képviselt III.r. és az felszámolóbiztos által képviselt IV.r. alperes ellen felelősség megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 9.G.41.622/2010. számon indult és Fővárosi Ítéltábla 11.Gf.40.460/2013/4. számú ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen a II.r. alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.400 (Huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az S H Építőipari és Ingatlanforgalmazó Korlátolt Felelősségű Társaság (továbbiakban: kft.) vezető tisztségviselője 2004. február 16. és 2006. június 20-a között az I.r. alperes, 2006. június 20. és 2008. március 20-a között a II.r. alperes, 2008. március 20. és

2009. április 16-a között a III.r. alperes volt. IV.r. alperes pedig 2006. május 20-ától 2008. március 20-áig közvetlen irányítást biztosító, illetve minősített többséget biztosító befolyással rendelkezett a kft-ben. (A kft. másik tagja a II.r. alperes volt, a törzstőke 3 %-át képviselő üzletrésszel).

A 2006. szeptember 15-én megtartott taggyűlésen a II.r. alperes mint a kft. ügyvezetője tájékoztatást adott a kft.-t fenyegető fizetéseképtelenségi helyzetről. Javasolta, hogy 2006. október 15-éig újabb taggyűlésen döntsenek a kft. felszámolásának kezdeményezéséről.

A 2007. március 12-i taggyűlésen a II.r. alperes ügyvezetőként arról tájékoztatott, hogy a kft. saját tőkéjének mielőbbi pótlása érdekében kívülálló befektetővel tárgyal.

A 2007. szeptember 30-ai taggyűlésen ismételten tájékoztatást adott a kívülálló befektetővel való tárgyalásairól. Előadta továbbá, hogy a kft. vagyona ügyvezetői tevékenysége során nem csökkent, a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján járt el. A kft. fizetéseképtelen helyzetére tekintettel a társaság vagyonából pénzeszközöket nem vett ki, kifizetéseket nem teljesített, ő maga díjazásban nem részesült. Ezen előadásokra tekintettel a kft. taggyűlése határozatot hozott és megállapította, hogy a II.r. alperes a hitelezői érdekeknek megfelelően járt el.

A 2008. február 22-i taggyűlésen a tagok kijelentették, hogy az üzletrészeiket el kívánják adni.

Az adós ellen 2008. április 18-án indult a felszámolása elrendelését eredményező felszámolási eljárás. A felszámolás kezdő időpontja 2009. április 16-a volt. A felszámolási eljárásban a jelen per felperesének 9.301.133 Ft tőke és 4.397.351 Ft kamatkövetelését - különböző kielégítési kategóriába soroltan - a felszámoló hitelezői nyilvántartásba vette.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, az I., a II. és a III.r. alpereseknek mint a kft. vezető tisztségviselőinek, illetve a IV.r. alperesnek mint a kft. közvetlen, illetve minősített befolyással rendelkező tagjának felelősségét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. §-a alapján. Előadta, a társaság vezető tisztségviselői nem tettek eleget a 2006., 2007. és 2008. évben a mérlegbeszámoló letétbe helyezésére vonatkozó kötelezettségüknek. Álláspontja szerint, már a 2005. december 31-i mérlegfordulónappal elkészített mérleg alapján látni lehetett, hogy az adós társaság a kötelezettségeit esedékességgkor nem fogja teljesíteni. A 2005. évben elkészített mérleg szerint a társaság elvesztette a saját tőkéjét, mérleg szerinti eredménye mínusz 20.791.000 Ft volt, ugyanakkor több mint 43.000.000 Ft értékű készlettel, több mint 3.000.000 Ft értékű követeléssel és 486.000 Ft pénzeszközzel rendelkezett.

Az I., a III. és a IV.r. alperesek ellenkérelmet nem terjesztettek

elő.

A II.r. alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a III.r. alperes mint a kft. vezető tisztségviselője 2008. március 20-ától 2009. április 16-áig ügyvezetési feladatait a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennállását figyelembe véve nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal a társaság vagyona a keresetben meghatározott mértékben 9.301.133 Ft-tal csökkent. A keresetet az I., a II. és a IV.r. alperesekkel szemben elutasította.

Rögzítette, hogy 2006. július 1-jén, nem vitatottan, a kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. A II.r. alperes tekintetében rámutatott arra, hogy a II.r. alperes az ügyvezetési feladatai átvételekor már tudta, hogy a hitelezői érdekek elsődlegességét szem előtt kell tartania. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a vezető tisztségviselő felelőssége nem amiatt áll fenn, mert az éves beszámoló letétbe helyezési, közzétételi kötelezettségének nem tett eleget, hanem azért, ha bizonyítást nyer, hogy az adós társaság vagyonát csökkentette és azáltal a hitelezői követelések felszámolási eljárásban történő kielégítetlenségét idézte elő. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a II.r. alperes azonban a hitelezői érdekek védelméhez szükséges intézkedéseket megtette. Taggyűléseket tartott, azokon a szükséges tájékoztatást megadta. 2006. június 27-én tájékoztatta az adós hitelezőjét a kft. likviditási nehézségéről. Megkísérelte a tőke pótlását. Javaslatot tett a felperessel kötött szerződés módosítására. Az elsőfokú bíróság megállapította, a II.r. alperes ügyvezetésével oksági kapcsolatban a kft. vagyona nem csökkent. Nem a II.r. alperes, hanem a III.r. alperes ügyvezetésének ideje alatt kellett a kft. vagyonát, iratait a felszámolónak átadni.

A felperes és a III.r. alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében akként változtatta meg, hogy megállapította, a II. és a III.r. alperesek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően az ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el és ezáltal az adós kft. vagyona 9.301.133 Ft mértékben csökkent, amely összeg erejéig a II. és a III.r. alperesek egyetemlegesen kártérítési felelősséggel tartoznak a felszámolási eljárás során ki nem elégített hitelezői követelésekért.

A másodfokú bíróság a kft. elleni felszámolási eljárás megindulásának időpontjában, vagyis 2008. április 18-án hatályos Cstv. szabályai alapján vizsgálva a II.r. alperessel szemben, a Cstv. 33/A. §-a szerint előterjesztett keresetet, rámutatott: az éves beszámoló letétbe helyezésének hiánya miatt vélelmezni kell a hitelezői érdekek sérelmét. A II.r. alperes ezért csak akkor

mentesülhetne a felelősség alól, ha bizonyította volna, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bírósággal a tekintetben, hogy a Kft. 2005. december 31-én már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került. A 2005. évi mérlegben szerepeltetett vagyon a felszámolás kezdő időpontjára eltűnt.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben azonban úgy ítélte, a csatolt taggyűlési határozatok nem alkalmasak a felelősség alóli kimentésre. Az érintett taggyűléseken ugyanis csak a II.r. alperes jelent meg, egyrészt mint a társaság egyik tagja, másrészt mint a másik tag ügyvezetője. Tájékoztatta ugyan a taggyűlést az adós kft. helyzetéről, de felszámolási eljárást nem kezdeményezett. Szükségesnek tartotta a tőkepótlást, de erre mégsem került sor. A II.r. alperes nem tisztázta a perben, hogy a 2005. december 31-ei fordulónappal elkészült mérlegben szereplő vagyonnak mi lett a sorsa. Nem igazolta, hogy azt átadta a III.r. alperesnek. Kétséget kizáróan tehát nem sikerült bizonyítania, hogy ügyvezetésének időtartama alatt az adós vagyonában nem következett be csökkenés.

A jogerős ítélettel szemben a II.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a reá vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését, e körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott a Cstv. 33/A. § /1/ és /3/ bekezdésében foglaltak megsértésére. Kifejtette, bizonyította, hogy minden szükséges intézkedést megtett a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében. 2006. szeptember 15-ére, 2007. március 12-ére, 2007. szeptember 30-ára, 2008. február 22-ére taggyűléseket hívott össze, Megpróbálta a felperessel fennálló bérleti jogviszony módosításának, a bérleti díj csökkentésének elérését, esetleg a bérleti szerződés megszüntetését. Megkísérelte a kft. tőkéjének pótlását, a befektetők felkutatását. A Cstv. 33/A. §-a nem az ügyvezető esetlegesen hibás gazdasági döntését szankcionálja, hanem azt, ha a vezető tisztségviselő kötelezettségszegése, vagy mulasztása miatt a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontjában fennálló állapothoz képest olyan vagyoni változás következik be, amelynek eredményeként a kft. vagyona ténylegesen csökken. A II.r. alperes állította, ügyvezetése alatt a kft. vagyona nem csökkent. A 2005. december 31-i fordulónapi mérleget nem ő írta alá, annak valóságtartalmáért felelősség nem terheli. Előadta, 2006. június 20-án szerezte meg ő és a IV.r. alperes a kft. üzletrészeit, összesen 3.000.000 Ft névérték helyett 40.000 Ft vételárért. Ez önmagában igazolja a társaság vagyoni helyzetét. Az üzletrész adásvételi szerződés egy példányát felülvizsgálati kérelméhez csatolta.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte a felülvizsgálati kérelemmel

érintett körben.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a II.r. alperes ügyvezetésének ideje alatt a 2007. évi számviteli törvény szerinti beszámoló letétbe helyezési, közzétételi kötelezettségének nem tett eleget. Így a 2008. április 18-án hatályos Cstv. 33/A. § /2/ bekezdése alapján vélelmezendő volt, hogy ügyvezetői tevékenysége a hitelezők érdekeit sértette. A fenti vélelemmel szemben a II.r. alperes bizonyíthatta volna, hogy az adott helyzetben általában elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, az iratokban foglaltaknak megfelelően állapította meg, hogy a kft. 2005. évi mérlegében még meglévő több mint 46.000.000 Ft értékű aktív vagyon a felszámolás megindulása időpontjáig már teljes mértékben eltűnt. A II.r. alperes e tekintetben felülvizsgálati kérelmében azt sugallta, hogy a társaság 2005. évi mérlegében szereplő adatok esetleg nem felelnek meg a valóságnak. E körülményre az első és a másodfokú eljárásban kifejezetten nem hivatkozott, erre vonatkozó bizonyítékokat nem terjesztett elő. Így a felülvizsgálati eljárásban e hivatkozása mint új tény figyelembe nem vehető. Egyébként is a II.r. alperes terhére értékelendő, hogyha nem tisztázta, milyen vagyoni helyzetben vette át a kft. ügyvezetését.

A felülvizsgálati eljárásban becsatolt okiratot, az abban írtakat a Kúria szintén nem vehette figyelembe, tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítási eljárás lefolytatásának nincs helye (Pp. 275. § /1/ bekezdés).

A Kúria azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével foglalt állást akként, hogy a II. és a III. r. alperes ügyvezetésének ideje alatt a kft. vagyona csökkent. Arra is helyesen mutatott rá, a becsatolt taggyűlési jegyzőkönyvek az adott tényállás mellett nem bizonyították hitelt érdemlően azt, hogy a II.r. alperes minden intézkedést megtett a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében. E dokumentumok bizonyító erejét lerontja, hogy a hivatkozott taggyűléseken valójában kizárólag a II.r. alperes vett részt a tagsági jogok gyakorlójaként. A másodfokú bíróság az iratok tartalmának megfelelően mutatott rá, a II.r. alperesnek nem sikerült kétséget kizáróan bizonyítania, hogy a kft. vagyonvesztése részben, vagy egészben nem az ő ügyvezetése alatt következett be, hanem ügyvezetői megbízatásának kezdete előtt,

illetve ügyvezetői megbízatásának megszűnése után. A jogerős ítélet ezért a bizonyítékok Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti helyes mérlegelésén, valamint a Cstv.33/A. § hivatkozott rendelkezéseinek helyes értelmezésén alapul.

Mindezekre tekintettel, a Kúria a támadott határozatot, a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján, a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartotta.

A II.r. alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. Így a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán irányadó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján, a Kúria kötelezte őt a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Ennek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /3/ és /5/ bekezdése alapján állapította meg. A II.r. alperes az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a költségmentesség, a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2014. szeptember 16.

Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi Ursula, sk előadó-bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró